

FOTO AF IGOR OMIJAEV, UNSPLASH

Kroppens tidsalder er forbi...

... Sådan sagde en af mine undervisere på faget "Socialisering og hverdagsliv", som jeg har taget på DPU dette semester som en del af en fleksibel master. Han sagde det i forbindelse med en samtale om digitalisering og det digitale selv, hvor hans pointe var, at teknologier får os til at tænke anderledes om identitet. Vi kan distribuere flere udgaver af os selv, og den kropslige, fysiske tilstedeværelse har mistet betydning.

Jeg bliver både bekymret og udfordret over sådan en påstand, der skurrer mod mit kristne menneskesyn. Er kroppens tidsalder virkelig forbi? Er det bare et vilkår, vi må leve med?

Jeg forstår, hvad min underviser mener, og der er helt sikkert sket noget med vores opfattelse af identitet. Men jeg tror ikke på, at kroppens tidsalder er forbi, eller at en helhedsopfattelse af selvet og identitet er blevet irrelevant.

I marts holdt KPI kursusdag om unge mellem eksistens og ambition,

hvor professor Paul Otto Brunstad var foredragsholder. Brunstad udfoldede bl.a., hvordan sansningen er en nødvendighed for pædagogikken. Pædagogens opgave er at løfte eleven op til en viden, de ikke havde før, men for at kunne gøre det, er det vigtigt at kunne gå med ind i det menneskelige, sansende verden og genkende elevens virkelighed og smerte.

Kristendommen insisterer i høj grad på det kropslige. Jesus gik selv ind i den fysiske, sanselige virkelighed og fik krop for at kunne møde os, tage vores vilkår på sig og genkende vores smerte. Og han møder os stadig kropsligt gennem sit blod og kød i nadveren. På den måde er Jesus pædagogen over dem alle. Og hans ord må stadig i dag omformes til relaterbar, sanselig virkelighed.

Det sætter vi fokus på i dette nummer af Nyhedsbrevet, hvor Johanna Sonne Sørensen har skrevet en artikel om åndelighed og troens sprog i Danmark ud fra en oplevelse af, at vi

har svært ved at finde sprog for tro og tale om tro både i samfundet og i vores kristne fællesskaber. Vi beskriver desuden et par projekter, der kan hjælpe til at tale om tro, og vi bringer to boganmeldelser af bøger skrevet af forfattere med tilknytning til KPI. Det drejer sig om bogen *Kristen i kvartvejskrisen* af Kristina Eskildsen, der beskæftiger sig med kvartlivskrisens udfordringer fra et kristent perspektiv. Kristina skrev opgave om dette emne på første år af KPI Akademi 22/23. Og så drejer det sig om Carsten Hjorth Pedersens bog med et personligt blik på de kristne friskolers historie. *En almindelig skole bare helt anderledes*, som han har arbejdet med efter sin ansættelse som leder af KPI.

Til slut bringer vi en hilsen fra KPI's nye bestyrelse.

God læselyst og god sommer!
Hanne Terp Legarth

➤ | Boganmeldelse af Torben Mathiesen, ledelseskonsulent

En almindelig skole bare helt anderledes

Tidligere leder af Kristent Pædagogisk Institut, Carsten Hjorth Pedersen (CHP), har skrevet en bog om de kristne friskolors historie.

Og lad det være sagt med det samme: Det er en meget velfortalt historie og et vigtigt bidrag til at forstå, hvorfor der i Danmark fortsat er 35 friskoler, som eksplicit definerer sig som "kristne friskoler".

CHP skriver i forordet, at han ikke er historiker, og at bogen ikke står mål med kravene til historisk forskning, men at det derimod er *en fortælling baseret på historiske facts*. Med den indgang – og med et langt arbejdsliv, der både har indeholdt ansættelser på nogle af de kristne friskoler og i hhv. Landsforeningen til oprettelse af Kristne Friskoler og KPI – skriver CHP ud fra et personligt perspektiv. CHP er imidlertid meget grundig, og historien fortælles på en yderst nøgtern og sober måde, hvilket betyder, at både nuværende og kommende generationer af forældre og medarbejdere på de kristne friskoler kan bruge bogen til at forstå, hvad skolerne er rundet af, og hvad deres eksistensberettigelse egentlig er.

Første del af bogen fortæller om den historiske baggrund for oprettelsen af de kristne friskoler. Allerede i første kapitel møder man CHP's bud på en definition af, hvad en kristen friskole egentlig er, på den kristne friskoles DNA, om man vil. Har man læst nogle af CHP's tidligere udgivelser, vil man kunne nikke genkendende til en række af beskrivelserne, men det giver rigtig god mening at begynde netop dér, inden der i de næste kapitler tages fat på beskrivelsen af baggrunden for oprettelsen af de kristne friskoler, kristendomsundervisningens og forkyndelsens rolle og seksualundervisningen på skolerne. Sidstnævnte fylder en del i bogen – nogle læsere vil måske mene, at det fylder for meget – men netop dette emne har også fyldt meget i skolerne historie, så på den måde kan man sige, at bogen afspejler skolerne historie.

Carsten Hjorth Pedersen:
En almindelig skole bare helt anderledes.
Et personligt blik på de kristne friskolors historie
Lohse og LogosMedia 2023
560 sider

Anden del af bogen indeholder en beskrivelse af de forskellige bølger af oprettelser af kristne friskoler, hvorefter bl.a. skolerne bagland og en række historiske mediesager beskrives. Denne del indeholder også et spændende – og for mange nok ret ukendt afsnit – om de historiske bestræbelser bag oprettelsen af kristne gymnasier og læreruddannelser. Sidstnævnte slog godt nok aldrig rigtig igennem, men historien herom siger en hel del om den pionerånd, der drev folkene bag den kristne skolebevægelse. Selvom vi i dag lever i en helt anden tid, er det både tankevækkende og inspirerende at læse om disse ildsjæle.

Bogens tredje og sidste del fokuserer på forskellige vinkler på foreningerne for de kristne friskoler. Også dette afsnit er vigtigt i historiefortællingen. Dog er det nok også hér, at nogle af de yngre læsere vil have sværest ved

at følge med, men så kan man vælge at lade denne del ligge. For de mennesker som har fulgt de kristne friskoler tæt, er det imidlertid ret interessant læsning, og selvom denne del af historien også har rummet en hel del konflikt og personstrid, formår CHP også hér at fortælle historien på en meget respektfuld måde.

Hermed en stærk opmuntring til alle interessenter omkring de kristne friskoler til at sætte sig og læse CHP's dybt indsigtfulde historiefortælling. Man bliver både klogere og dybt taknemmelig for den perlerække af ildsjæle, der har sikret, at der findes kristne friskoler i Danmark. For ledere og medarbejdere på skolerne er bogen vel nærmest et must-read!

➤ | Af Johanna Sonne Sørensen, stud.pæd. i pædagogisk psykologi og studerende på KPI-akademiet 2022-23

Åndelighed og troens sprog i Danmark

Mit anliggende med denne artikel er en smule nærgående. I hvert fald for mig selv, for den udfordrer min mangelighed. For det første handler det om sprog, som jeg elsker, men også er ret ærekær omkring (jeg er tidligere danskstuderende). Sproget er fascinerende, fordi det binder mennesker sammen og gør det muligt at dele sine tanker, følelser, oplevelser og viden. Men sproget skal bruges for at forblive levende, ellers bliver det stift og kommer ud af trit med virkeligheden. For det andet handler denne artikel om tro og eksistens, som jeg også elsker, men synes kan være meget privat og prekært. Her oplever jeg ofte, at mine ord kommer til kort og særligt ude i samfundet bliver mine samtaler om tro og eksistens hurtigt akavede, min egen blufærdighed blusser op, og mit sprog for det åndelige kan opleves meget fremmed. Desuden er der langt mellem de eksistentielle samtaler. Er det fordi danskere ikke tror eller har åndelige behov? Er sproget for det åndelige tabt? Eller er tabuet omkring religion for stærkt? Disse spørgsmål giver jeg et bud på i resten af artiklen med afsæt i en definition af åndelighed, en rapport over danskernes åndelige behov, teori om individualiseret tro og refleksioner over udfordringer og muligheder for at tale mere om tro, både i kristne fællesskaber og i samfundet generelt.

Menneskets åndelighed

Den klassiske kristne tredeling opdeler mennesket i krop, sjæl og ånd, hvortil mange pædagogiske og psykologiske teorier også tilføjer et socialt/relationelt aspekt. Kroppen er det biologiske; sindet det psykiske (tanker, følelser, vilje) og ånden – ja, hvad er det egentlig?

Ånden kan ses som menneskets moral, samvittighed, religiøsitet og ansvar¹. Det kan også forklares som en evne til at *se ud over sig selv*, reflektere og skabe mening, hvilket både er noget almenmenneskeligt,

der adskiller os fra dyrene, og samtidig er med til at gøre hvert menneske unikt². Ånden handler altså om, hvordan vi forholder os til og positionerer os i tilværelsens forskellige relationer.

Åndelighed kan opdeles i horisontale og vertikale relationer: i de horisontale relationer er det menneskets forhold til sig selv, til medmennesker, samfundet, naturen og livet generelt. Altså en overvejende eksistentiel dimension. De vertikale relationer er derimod menneskets relation til noget guddommeligt, Gud, "noget højere", spirituelle erfaringer, overbevisninger, værdier m.m.³. Her er det overvejende en religiøs dimension. Kort sagt kan det handle om ånd eller Ånd – i kristendommen vil sidstnævnte være Helligånden. De to dimensioner kan dog ikke skilles helt ad; de hænger sammen og påvirker hinanden.

Tro og ånd i Danmark i dag

Min påstand vil være, at mens der har været et enormt fokus på både fysisk sundhed og mental trivsel, så har ånden været forsømt. Jeg fristes til at spørge: mennesket er krop, sjæl og ånd – men hvad blev der af ånden? Er danskerne ikke længere åndelige?

Rapport om danskernes åndelige behov

Det spørgsmål besvarer verdens største studie af åndelige og eksistentielle behov, som er udført i Danmark af forskere fra Syddansk Universitet. Resultaterne er udgivet i artiklen "Spiritual needs in Denmark" i 2023. De har undersøgt danskernes åndelige behov gennem spørgeskemaer og deres studie viser, at omkring 80 % af de rundt regnet 25.000 deltagere i undersøgelserne tilkendegav at have haft mindst ét stærkt åndeligt behov i løbet af den seneste måned⁴. 'Åndelighed' defineres i undersøgelsen både som menneskets individuelle og kollektive oplevelser og søgen efter mening, formål og transcendens og menneskets forbundethed til sig selv

og verden omkring⁵. I spørgeskemaet skelnes mellem fire dimensioner af åndelighed: 1) Religiøse behov: det transcendentale, Gud, Allah, Universet, det troende fællesskab og praksis. 2) Eksistentielle behov: refleksioner over liv og død, meningen med livet. 3) Generativitet: behov for at give noget videre til andre og at hjælpe andre. 4) Indre fred: fornemmelse af fred og hvile i naturen⁶. Resultaterne viser, at behov for indre fred og generativitet får højest score, hvor henholdsvis 68,7 % og 63,3 % rapporterede at have haft mindst ét åndeligt behov af den type inden for den seneste måned. Til sammenligning havde 41,5 % et eksistentielt behov og kun 17,9 % et religiøst behov⁷. Undersøgelsen viser altså, at langt de fleste danskere oplever åndelige behov, ikke mindst i den eksistentielle dimension. Samtidig oplever omkring 1 ud af 5 danskere religiøse åndelige behov. Men hvordan ser det ud med gudstroen i Danmark i dag?

Aftraditionaliseret og individualiseret gudstro

Jeg tror, at individualismen har fået stærk indflydelse på troslivet. Individualismen medfører, at hvert enkelt individ kan praktisere sin tro privat uden at være bundet af religiøse traditioner og kirkelige dogmer⁸. Med privatiseringen og aftraditionaliseringen åbnes der op for flere til- og fravalg, og det kan forklare, at nogen fx tror på både Jesus og reinkarnation. Man kan også antage, at mange måske tror på Gud, men at synet på Gud har ændret sig fra den traditionelle opfattelse af Gud som en personlig gud til i dag i højere grad at tænke Gud som en åndelig kraft⁹.

I rapporten om åndelige behov erklærede 41 % procent af deltagerne sig som religiøse, hvoraf kun 35 % markerede kristendom som deres tro¹⁰. Omkring 75 % af danskerne er i dag betalende medlemmer af Folkekirken, men kun 2 % går ugentligt til gudstjeneste¹¹. Disse tal tyder på, »»

»» at en del ser sig selv som religiøse og kristne med tilhørsforhold til Folkekirken, men at praksis og fællesskab ikke har en særlig stor plads. Det kan medvirke til eksistentiel ensomhed og besvær med at tale om åndelighed. Et forsigtigt bud er også, at forsømmelsen af menneskets åndsdimension kan være medvirkende til den store mistro og ensomhed, vi ser i dag?

Udfordringer for åndelige samtaler

Til trods for, at mange tror på Gud og endnu flere oplever åndelige behov, så taler de færreste særligt meget om det. Det kan der være flere grunde til, hvoraf jeg vil komme ind på tre:

1. Åndelighed er tabu

Ifølge "Spiritual needs in Denmark" er tro og overbevisning sociale tabuer, kun overgået af psykiske lidelser. Til trods for det, så svarer mange af deltagerne i undersøgelsen paradoksalt nok, at det faktisk var en rar og positiv oplevelse at blive spurgt ind til det åndelige og eksistentielle i spørgeskemaet¹². Det peger på, at mange faktisk gerne vil dele deres åndelige tanker trods tabu. Den invitation må vi gå ind i med respekt!

2. Sproget mangler

En anden udfordring for åndelige samtaler er manglen på et sprog for det åndelige. Den pointe udtrykker psykolog Dorte Viftrup: som følge af religionens privatisering og individualisering, står åndeligheden svagt i Danmark, også i sproget¹³. Hun peger på, at børn i høj grad mangler voksne at tale med om de åndelige-eksistentielle tanker, som de faktisk gør sig. Men er man ikke vant til at tale om eksistentielle emner og transcendentale oplevelser, kan det være en udfordring at finde ord og blive forstået.

3. Viden og undervisning mangler

I sammenhæng med forrige punkt, så mangler mange også viden og forståelse for religion og tro. Viftrup peger på, at skoleloven fra 1993 beskriver syv centrale aspekter ved elevers alsidige udvikling, hvoraf åndeligheden er en af dem. Alle aspekterne har været understøttet af forskellige særlige indsatser fra undervisningsministeriet – altså med undtagelse af åndeligheden¹⁴. Den åndelige dannelse ser umiddelbart ud til at gå under

radaren. Der ligger altså i Folkeskolen både en stor forsømmelse og et stort potentiale for at rette op på det og give eleverne mere åndelig dannelse.

Muligheder for åndelige samtaler

Trods mange udfordringer, så er der også mange muligheder for åndelige samtaler, og der er i hvert fald belæg for, at mange danskere har åndelige behov.

Kirken og den kristne kan invitere til fællesskab og et religiøst begrebsapparat

Hvordan kan vi få skabt et fælles sprog for det åndelige på tværs af befolkningen? Viftrup mener, at det fælles sprog skabes gennem relationer, men at der også er et behov og en åbenhed for at tage i mod det åndelige-eksistentielle begrebsapparat for bl.a. sorg og tab, som Folkekirken tilbyder¹⁵. I kirken ligger sproget for det

åndelige til en vis grad klar. Jeg mener ikke, at vi bare kan hælde religiøst sprog på mennesker og overvælde dem med åndelige samtaler. Det må begynde i gode relationer med en oprigtig interesse for det andet menneske og nysgerrighed på, hvad de egentlig tror på og tænker om tilværelsen.

Religiøst sprog og fortællinger

De store fortællinger og verdensbilleder er ikke længere generelt rammesættende for menneskers liv, men mennesket har stadig brug for at finde mening og at se sit liv i en større sammenhæng. Mennesket har altid været fanget af fortællinger, og i kristendommen har vi stadig masser af bibelhistorier at fortælle. Vi kan samtidig samle menneskers mange små fragmenterede livsfortællinger i Guds store fortælling om mennesket som

FOTO AF IGOR OMILAEV PÅ UNSPLASH

skabt, faldet, opretholdt og genløst¹⁶. Det er der et stort potentiale i.

Kristi ord

Paulus opmuntrer os til at gå med det gode budskab, så folk kan høre om Jesus: "Troen kommer altså af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord" (Rom 10, 17). Paulus minder os om, at vi ikke bare går med et tørt begrebsapparat, men med et godt og vigtigt budskab, og at *Kristi ord* kan frelse mennesker. Derfor må vi også overveje, om man overhovedet kan udvikle og bruge et åndeligt/kristent sprog uden at have en personlig tro på Jesus? Vil det åndelige sprog være et middel på vejen til tro eller et mål i sig selv? Spørgsmålne er større end hvad, der kan besvares her, men vi må være bevidste om faren for et instrumentalt syn på kristendommen og for at fastholde "en diffus tro", som ikke leder hen til en konkret frelser.

Det kristne fællesskab – smittet af samfundet?

Jeg vil slutte af med et par refleksioner over mine erfaringer med det kristne fællesskab indefra. Egentlig tror jeg, at man i kirke, missionshuse, friskoler osv. er gode til at tale om Gud, om prædiken og at synge lovsange sammen. Min påstand er, at alt det kan man sagtens gøre – uden at dele sine egne tanker, oplevelser og følelser. Jeg oplever mange, mig selv inklusiv, bevare en armslængde til åndeligheden og den personlige tro. Jeg dristes til at spørge, om privatiseringen af troen er rykket med ind i det kristne fællesskab? Hvis den er, så er der gode grunde til at kæmpe i mod den og i stedet i fællesskab forstå mere af Guds kærlighed.

Hvem spørger til min tro?

En veninde formulerede en dag: "Hvis ikke mit kristne fællesskab spørger til min tro, hvem gør så?". Sætningen satte sig fast, for det udtrykte nogle af mine egne oplevelser og følelser. Jeg savner, at nogle udfordrer mig (kærligt!) på min halvlunkne tro, at nogen spørger, hvordan jeg *virkelig* har det med at tro på Gud, at nogen tilbyder at bede for mig. Som kristen og personligt troende har jeg brug for at dele mit trosliv med andre, blive udfordret og opmuntret til at leve som

discipel af Jesus og til at få luft for min tvivl, skepsis og frustrationer, når de melder sig på banen.

En medvandrer til vandringen

Ikke alt skal deles med alle(!), men for de fleste er det afgørende at tale med *nogen* om de helt nære, personlige åndelige behov og oplevelser. For mange vil det også være en stor velsignelse at have bare én medkristen at føre dybe åndelige samtaler med. De unge savner medvandrere, som vil følge dem og vise dem vej i troen. Det er i hvert fald konklusionen på en mindre undersøgelse fra KFS' landslejr Discipeltræf i 2017¹⁷. Se evt. hjemmesiden www.medvandring.kfs.dk.

Vi mangler "Filip'er"

Også det åndelige og "kristne" sprog trænger måske til at blive set efter i sømmene. Jeg tror, at vi i stil med Filip til den etiopiske hofmand (ApG 8,26-40) skal turde spørge hinanden: *Forstår du det, du læser, hører og selv siger? Eller måske grave lidt dybere: Hvordan forstår du det, du læser, hører og siger? På den måde kan vi måske komme bag om letkøbte "rigtige" svar og floskler, som med tiden har mistet lidt af sin betydning. Hvis vi tør dykke ned i de åndelige samtaler, så vil sproget udvikle sig, og vi kan blive klogere på, hvem Gud egentlig er.*

Afrunding

Der er både mange udfordringer og muligheder i forbindelse med åndelige og eksistentielle samtaler og for at udvikle et sprog for troen. Mit håb med denne artikel er at gøre opmærksom på, hvor mange danskere, der faktisk går rundt med åndelige behov og en oplevelse af, at det er rart at blive spurgt ind til åndelige emner, selvom det også er tabu. Der er faktisk et fundament for at tale om troen på Gud, og måske en længsel efter at kunne sætte ord på åndelige behov og oplevelser. Samtidig håber jeg, at artiklen bliver en opmuntring for kristne og deres fællesskaber til at lade sproget for troen folde sig ud, vokse og blive mere levende, til glæde for relationer, åndelig modning og en dybere, fælles forståelse af *Kristi ord*.

Bibliografi

Andersen, Peter B., og Peter Lüchau.

"Individualisering og aftraditionalisering af danskernes religiøse værdier." I *Små og store forandringer. Danskernes værdier siden 1981*, af Peter Gundelach, 76-96. København: Hans Reitzels Forlag, 2011.

Hvidt, Niels Christian, Dorte Toudal Viftrup, og Ricko Damberg Nissen. "Spiritualitet og sundhed." *Tidsskrift for Forskning i Sygdom og Samfund*, nr. 38, 2023: 5-16.

Lüchau, Peter. "Danskernes gudstro siden 1940'erne." I *Gudstro i Danmark*, af Morten Thomsen Højsgaard og Hans Raun Iversen, 31-58. København: ANIS, 2005.

Pahuus, Mogens. "Ånden og det åndelige." I *Åndelig omsorg*, af Vibeke Østergaard Steinfeldt, Dorte Toudal Viftrup og Niels Christian Hvidt, 31-44. København: Munksgaard, 2019.

Pedersen, Carsten Hjorth. "Vi savner medvandrere, der vil tale om "the Word and the World"." *Børn i pluralisme*, 2018: 41-48.

Pedersen, Carsten Hjorth. "Et kristent livs- og menneskesyn." I *Pædagogik i kristent perspektiv*, af Carsten Hjorth Pedersen, 32-52. København: Credo Forlag, 2002.

Stripp, Tobias Anker, et al. "Spiritual needs in Denmark: a population-based cross-sectional survey linked to Danish national registers." *The Lancet Regional Health - Europe* vol. 28, 12. 3 2023.

Viftrup, Dorte Toudal. "Nyt forskningsprojekt om børns åndelige og eksistentielle dannelse og sproglighed ser dagens lys..." *Religionslæreren. Tidsskrift for religionsundervisning i Danmark*, 4 2021: 7-9.

¹ Pedersen 2002, 41

² Pahuus 2019, 32

³ Hvidt, Viftrup og Nissen 2023, 8-9

⁴ Stripp et al. 2023

⁵ Stripp et al. 2023

⁶ Stripp et al. 2023, 3

⁷ Stripp et al. 2023, 6-7

⁸ Andersen og Lüchau 2011, 78-79

⁹ Lüchau 2005, 39

¹⁰ Stripp, et al. 2023, 8

¹¹ Stripp, et al. 2023, 3

¹² Stripp, et al. 2023, 12

¹³ Viftrup 2021, 7

¹⁴ Viftrup 2021, 8-9

¹⁵ Viftrup 2021, 8

¹⁶ Pedersen 2002, 40

¹⁷ Pedersen 2018, 1

Denne artikel er blevet til på baggrund af Johanna Sonne Sørensens afsluttende opgave på KPI Akademi, som kan læses i sin fulde længde på <http://kpi.dk/hvad/kpi-akademi.aspx>

Ressourcer til samtale om tro

Flere gode kræfter arbejder på at styrke samtalen om tro og gøre sproget om tro tilgængeligt i en hverdagsnær kontekst. Vi vil i forbindelse med dette Nyhedsbrevs fokus på åndeligt og eksistentielt sprog gøre opmærksom på to projekter, der helt aktuelt giver ressourcer til samtalen:

Lad os tale om tro

En bred gruppe af kirkelige organisationer er gået sammen om at lave en hjemmeside med samtalevideoer om eksistentielle emner og forslag til videre samtale. Videoerne viser vennerpar, der taler om eksistentielle emner og lægger op til, at man deler videoen med en ven, man gerne vil tale med om tro. Materialerne kan findes på www.ladostaleomtro.dk

Evangeliet på hverdagsdansk

Discipel 24-7 står bag et studiehæfte, der hjælper til at formulere og forstå evangeliet i et relaterbart sprog. Hæftet er skrevet af Morten Friis og udgivet på Lohses Forlag. Det er en blanding af gruppeoplæg, individuelle refleksioner og online videoer, som kan findes på <https://discipel24-7.dk/evangeliet-paa-hverdagsdansk/>

/Hanne Terp Legarth

➤ | **Bog anmeldelse af Janni Risbjerg Plougmann, studerende, 26 år**

Kristen i Kvartvejskrisen – Når forestillingerne om det rigtige liv bliver rystet

Kvartvejskrisen er et relativt nyt begreb, som blev optaget af Dansk Sprognævn i 2008 og beskrives som en "eksistentiel krise, som kan ramme mennesker i 20'erne." Derfor er det kun passende, at der nu er en bog, der henvender sig til kristne unge, som netop oplever at være i denne krise. Kristina Eskildsen, konsulent i Kristeligt Forbund for Studerende og professionsbachelor i Kristendom, Kultur og Kommunikation, serverer en bog, der rammer kvartvejskrisen lige i alt rodet!

"Mit største håb er, at du med bogen får en oplevelse af, at du ikke er den eneste. For det er du ikke. Og uanset hvor ensom du føler dig i rodet, så er du ikke alene." – uddrag fra bogens indledning.

Forfatter Kristina Eskildsen formår med sine egne personlige refleksioner og åbenhed, suppleret med relevante indspark fra personer som Krista Korsholm Bojesen, Christian Hjorthkjær, Carsten Hjorth Pedersen, Hartmut Rosa, Timothy Keller, C.S. Lewis og mange flere, at servere et tagselv-bord af spændende perspektiver på de relevante tematikker, som bogen berører igennem sine 9 kapitler.

Du får gennem de forskellige kapitler lov til at være på en rejse med dig selv, din Guds-relation og din fremtid. Det er ikke bare floskler og gode råd

uden belægning og grundlag. Når forfatteren indleder med at dele ud af sig selv, lægger det op til en bog, der byder på mere end de velkendte klischeer om selvhjælp. Det er ærlighed og åbenhed fra et levet liv, og fra én, der ønsker at give konkrete redskaber til at komme videre.

Bogens 9 kapitler tager dig langsomt ved hånden, omfavner dig og dit rod – og tager det alvorligt. De ting, som er svære at sige højt, og de tendenser, der er blandt unge i 20'erne-30'erne, beskrives og negligeres eller glorificeres ikke, men italesættes og rammesættes nærmere.

Jeg oplevede, at mine skuldre sænkede sig mere og mere fra kapitel til kapitel. Det at møde tanker og refleksioner, der passer ind i mine egne oplevelser, og så med et kæmpe drys nåde oveni, giver friheden til at være et (rodet) menneske.

"Når vi roder med livet eller føler, at livet roder med os, er vi ikke alene, for Gud er med os" – uddrag fra bogen, s. 145.

Bogen sætter ord på følelser, som jeg tror, de fleste kan spejle sig i – i hvert fald jeg! Ord omkring en frygt for fremtiden, blandet med en glæde i nuet, tilsat en smule behov for kontrol. At læse bogen er som at blive gennemskuet – men på den bedste måde. Gennemskuet og mødt i sin al-

menmenneskelige følelse af at være et rodet menneske, som der er håb for.

Så hvem bør læse denne bog? Alle, som oplever rod i livet og måske har svært ved at sætte ord på, hvad det rod helt præcist er! Læs den med dine børn, din ven, din partner – og få alt rodet ud i lyset sammen og lagt over til Gud.

Forfatter: Kristina Eskildsen

Antal sider: 150 sider

Forlag: CREDO, KFS' forlag

➤ | Af Malene Futtrup Fibiger, formand

Hilsen fra KPI's bestyrelse

I april kunne vi igen holde generalforsamling i KPI, da det ved november generalforsamlingen blev vedtaget at afholde generalforsamling i forlængelse af samarbejdsrådet, som fra 2024 altid vil finde sted anden torsdag efter påske. Både samarbejdsrådet og generalforsamlingen var vi i bestyrelsen meget taknemmelige for og vil sige stor tak til jer, der var med til at berige dagen.

Den nye bestyrelse

Mirjam Fibiger Olesen udtrådte af KPI's bestyrelse ved generalforsamlingen og indtrådte friskolelærer og tidligere viceskoleleder Sara Hummelose Hørning. Bestyrelsen består nu af:

- Mathias Jepsen-Hansen, præst i LM Kirken i Skjern
- Sara Hummelose Hørning, lærer på Skt. Knuds Skole i Aarhus
- Steen Møller Laursen, ledelsesrådgiver og strategichef hos Humano i Herning (kasserer)
- Malene Futtrup Fibiger, læringsvejleder og co-teacher på Vestbjerg Skole i Aalborg, pt. på barsel (formand)

Det betyder, at vi efter denne generalforsamling er en helt ny bestyrelse, der skal sætte rammer og retning for KPI kun fem måneder efter, at vi kunne fejre KPI's 25-års jubilæum. Et 25-års jubilæum vidner dog om, at vi står på skuldrene af noget allerede erfaret, noget allerede etableret, og det er nu vores opgave at videreføre dette.

Ført an af Steen Møller Laursen er vi derfor i gang med en strategiproces, så vi sammen kan få KPI's dna ind under huden og sætte rammer og retning for KPI's arbejde. Vi kan meget, men ikke alt det vi gerne vil, så hvad skal vi prioritere, når vi religionspædagogisk gerne vil nå Skole, Hjem, Kirke og Samfund – og med hvilken vinkel?

Værdier vi pejler efter

Allerede nu har et pejlemærke blandt

andet vist sig at være familien. For hvordan hjælper vi familierne i præstationssamfundets krav om perfektion helt ned i de små handlinger, hvor forældredeterminismen gør sit indtog?

Netop her vil vi **frimodigt** og med høj **faglighed** give noget **anvendeligt** for familier at gribe om. Og hvorfor er ordene frimodighed, anvendelighed og faglighed så fremhævet? Det er de, fordi vi i den igangværende strategiproces har valgt frimodighed, faglighed og anvendelighed som vores værdior. De ord er det nu vores opgave at sætte handling på i en tid, hvor det måske kan være nemt at miste modet.

Nyt Logo

Men modet er der, og det kan findes i den grund, vi bygger på, den grund, som vi balancerer på. Det er også blevet tydeligt i KPI's nye logo, som Cecilie Primdal er kvinden bag. Vi er imponerede over, at Cecilie er lykkedes med en illustration, som er seriøs, abstrakt og genkendelig, da det er bogstaverne K, P og I, der bruges. Alle tre bogstaver centrerer sig om en balancestang, der kan symbolisere det kristne grundlag, vi bygger på og centrerer os om.

At hvile uperfekt på fast grund

Den grund hvorpå vi bygger og balancerer, den står nemlig fast. Uanset hvad verden bringer os af utilstrækkelighed, skærmtid eller forældredeterminisme, så er balancen at finde, når Bibelen åbnes og retning gives.

Det er en gave at få lov at balancere her. Det er også en gave, at mange tænker med og kommer med input og spørger om vi vil være med i projekter – bliv endelig ved med det. Vi glæder os til et nyt arbejdsår i samarbejde med KPI's medlemmer, bagland og medlemsorganisationer.

*På KPI bestyrelsens vegne,
formand Malene Futtrup Fibiger*

(Denne hilsen er en forkortet udgave af bestyrelsens årsberetning. Den fulde skrivelse kan findes på KPIs hjemmeside på www.kpi.dk/arrangementer/generalforsamling)

Afsender:
KPI, Kirkebyvej 14, 7400 Herning

Konfirmationskursus 2025

29. juni til 12. juli

Tilmelding åbner:
mandag den 7. oktober
2024 kl. 17

Solid bibel-
undervisning

Nye
venner

Efterskolen Solgården
Hedemølle Efterskole
Grejsdalens Efterskole
Sydvestjyllands Efterskole

konfirmationskursus.dk

Meld adresseforandring til KPI

Når du flytter, får KPI ikke automatisk besked. Kontakt derfor KPI med oplysning om ny adresse, så du fortsat kan modtage Nyhedsbrevet.

- Send en e-mail til kpi@kpi.dk eller et brev til Kirkebyvej 14, 7400 Herning.
- Ring til KPI på 2020 4134. Indtal besked, hvis der ikke er nogen ved telefonen.

- Send en sms til 2020 4134. I alle tilfælde: Oplys navn samt gammel og ny adresse.

Gaver til KPI

Hvis du ønsker at give en gave til KPI, kan den indbetales via din netbank. Vælg en af følgende muligheder:

- **Indbetalingskort/girokort:** Vælg kort-type "01" og tast KPI's giro-nummer 16775029.

- **Bankoverførsel:** Overfør beløbet til KPI's konto i Danske Bank. Regnr. 1551 – kontonr. 0016775029.
- **MobilePay:** Indbetal via MobilePay på 955533. Husk at oplyse dit fulde navn og CPR nummer, hvis du ønsker skattefradrag.

- Din gave til KPI er fradragsberettiget på din selvangivelse (Ligningsloven § 8a), forudsat KPI har dit CPR nummer.
- KPI udsender i januar kvittering til alle, der har givet gaver i det forgangne år.

Nyhedsbrevet udgives af:
Kristent Pædagogisk Institut (KPI)
Kirkebyvej 14, 7400 Herning
☎ 2020 4134 E: hanne@kpi.dk
Website: www.kpi.dk

Institutleder:
Hanne Terp Legarth
Regnskabsfører:
Elly Bro Skuldbøl, Menighedsfakultet
E: kontor@kpi.dk
Tryk: Helle Høeg/Øko-Tryk

Formand for bestyrelsen:
Malene Futtrup Fibiger (ansv.red.)
Abelsvej 16
9000 Aalborg
☎ 2235 7803
E: malene@kpi.dk